

der er ikke nogen i Venstre, som ikke mener, at demokrati i alle lande er med til at sikre, at den brede befolkning får gavn af de økonomiske fordele, der er. Så det er en anden diskussion.

Det er klart, at for at få økonomisk fremgang, skal man have frihandel, men for at sikre, at frihandelen og den økonomiske fremgang kommer alle til gode, skal man naturligvis have demokrati. Det har Venstre kæmpet for i alle årene, især i den periode, da vor tidligere landsformand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, var udenrigsminister.

Til spørgsmålet om bistand: Ja, Venstre ønsker at skære lidt i den danske bistand – det tror jeg ikke der er nogen der er i tvivl om – men selv om man skulle nå dertil at gennemføre vores politik, så ville vi stadig væk være blandt de lande i verden, der gav allermest. Så vi ønsker i Venstre at støtte og bistå ulandene, men altså med en lille smule mindre end det, der gives i dag.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):
Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at anlægge nogle mere generelle betragtninger om internationalt samarbejde, om globalisering og ikke mindst om WTO.

I disse år er der en lang række ngo'er, bevægelser og protestorganisationer, der sætter spørgsmålstegn ved den demokratiske tilstand i de internationale organisationer. Det er som udgangspunkt sundt, men angrebene og argumenterne bliver skingre og kammer over, når nogle af disse demonstranter, der jo med få undtagelser kommer fra den rige vestlige verden og har en akademisk baggrund, gør sig selv til de sande talsmænd for folket, for intet kunne være mere forkert.

Når man ser bort fra et par sorte pletter på verdenskortet, hvor regeringerne fortsat er udemokratiske, undertrykker den fri presse, den fri partidannelse som f.eks. på Cuba, er det meste af verden kendetegnet ved at kæmpe for frihed til den enkelte, herunder også det frie valg, hvor folket vælger repræsentanter til parlamenterne og vælger, hvem der skal udøve magten i form af en regering. Og dette er den sande grundstamme i ethvert civilt samfund.

Ngo'ernes rolle er jo også, som navnet selv siger, en modpart til regeringen og er derfor ikke nogen substitut for det valgte demokrati. Der-

mod er det en komplimentær del og en nødvendig del af den frie debat.

I takt med at nationalstaterne og regeringerne har udlagt flere beslutninger til internationale fora som f.eks. WTO, har vi måske glemt at se på, hvorledes man internationalt samtidig kan give folket et ejerskab og interesse for de politiske beslutninger, der træffes mellem regeringerne i disse fora.

De globale institutioners opbygning bygger jo på princippet om, at regeringerne samarbejder og giver magten fra sig for fællesskabets skyld, uden at man samtidig lægger ansvaret fra sig.

Nøgleordene for de fremtidige forbedringer af den demokratiske debat og kontrol må være, at legitimiteten skal være til stede, og at også gensidigheden er til stede.

Vi har i Danmark etableret en god demokratisk kontrol via Europaudvalget, og sådan burde det være i alle medlemslandene.

Vi ser også gerne, at WTO som organisation bliver mere åben og gennemsigtig. Det er af afgørende betydning for den folkelige tilslutning og troværdighed til systemet, at beslutningsprocessen er gennemskelig, og at der åbnes op for inddragelse af ngo'er og andre parter i processen, og vi ser også gerne, at der tilknyttes en parlamentarikerforsamling til ministerkonferencen.

WTO og forløberne i form af frihandelsaftaler har medvirket til at give historisk lave todsatser og markedsadgang, og samtidig har handelspolitikken udviklet sig fra ikke kun at dreje sig om todsatser og kvoter til også at dreje sig om andre ting som f.eks. miljøpolitik, konkurrencepolitik, forbrugerbeskyttelse og arbejdstagerrettigheder.

Oprettelsen af WTO har medvirket til at sætte en næsten eksplosiv vækst i tvistbilæggelse med oprettelsen af tvistbilæggelsessystemet. Således har WTO behandlet mere end 100 tvister, mens GATT fra 1947 til 1994 behandlede 194 sager i alt.

Der er i hvert fald grund til at understrege den enorme betydning og positive indflydelse, som WTO har haft på frihandelen. Man har lagt 1930'ernes mareridt af protektionisme bag sig. De sidste 50 år har medført større velstand og vækst og reduceret fattigdommen mere end de forrige 500 år.

Alle studier viser også, at de lande, der har været åbne over for handel, har haft større vækst end dem, der har holdt fast i lukkede socialistiske systemer. For 30 år siden havde Ghana og Sydkorea samme levestandard, i dag er Sydko-